Contributed by Sven Naessens
dinsdag, 02 oktober 2012 - Last Updated dinsdag, 02 oktober 2012

"De stiptheid op het Belgische spoorwegennet is vorig jaar lichtjes verbeterd. Dat blijkt uit cijfers van spoorinfrastructuurbeheerder Infrabel. Het stiptheidscijfer steeg van 85,7 procent in 2010 naar 87 procent vorig jaar... In het stiptheidscijfer van 87 procent zijn alle treinen gerekend die stipt of met een vertraging van minder dan 6 minuten reden. De 22.154 afgeschafte treinen zijn niet meegeteld."

Bovenstaande regels waren te lezen in De morgen op 31 januari. Het aantal van 22.154 treinen die werden afgeschaft komt dus neer op een gemiddelde van 61 treinen per dag. De NMBS is verantwoordelijk voor haar beleid en dus rechtstreeks verantwoordelijk voor dit waanzinnige cijfer. Dagelijks gijzelt de beleidsvorming van de NMBS bewust de reizigers van deze 61 treinen. Wat zouden reizigers van deze treinen op die momenten denken?

De NMBS, sinds 2004 een structuur met drie logge entiteiten, wil hervormen tot twee entiteiten met daar bovenop een apart sociaal secretariaat voor het personeel. De vakbonden pleiten voor één entiteit. Vergelijk het met onze zeven regeringen en stel uzelf de vraag: "zijn dat er geen zes teveel?" Of in dit geval twee natuurlijk. Vinden reizigers het normaal dat de beleidsmakers van de NMBS overal willen besparen behalve op hun eigen postjes?

Voor de invoering van de heilige Drievuldigheid hadden de spoorwegen een stiptheidscijfer van 95 procent! Dat cijfer is dus met stip gedaald richting de 85%. Wat zou een reiziger denken die beide tijden heeft meegemaakt. Af en toe een trein te laat tegenover dagelijks treinen te laat. Tien procent meer te-laat-komers, is dat nu goed beleid, reiziger?

Als een trein vroeger een panne kende, was er altijd personeel nabij om dat zo snel mogelijk te verhelpen. Dat personeelsbestand werd afgebouwd waardoor die mensen nu soms tientallen kilometers verwijderd zijn van het probleem. Als reiziger gaat dat dus ten koste van je reistijd. Een bewuste beleidskeuze die opnieuw dagelijks mensen gijzelt. Wat zouden reizigers denken van deze besparing als ze een panne hebben van een uur en zo misschien zelfs hun aansluiting missen?

Welnu, het is tegen de privatisering die zulke beslissingen meebrengt, dat de vakbonden nu strijden. In twee, of drie entiteiten zetelen teveel verschillende mensen, dat is waartegen de vakbonden nu strijden. Tegen de verdere teloorgang van de dienstverlening, opdat de reiziger terug op de eerste plaats zou komen, dat is de inzet voor de vakbonden en met hen het personeel. En dat het nu op strijd aankomt, is omdat maanden van onderhandelen tegen een spreekwoordelijke muur geen vooruitgang opleverde.

Want diezelfde Drievuldigheid, met al haar gemandateerden op verschillende postjes, doet niet mee aan sociaal overleg. Als het wat warm wordt ,schuiven ze de schuld door naar Europa, zelf verantwoordelijkheid nemen, ho maar! En ze weten dat ze dat kunnen, het sociaal overleg niet serieus nemen. Waarom? Heel simpel, waarom zou je ook maar op één eis ingaan van mensen die in de media en publieke opinie met de grond worden gelijk gemaakt als ze het laatste reddingsmiddel, staken, boven halen? Dat noem ik pas chantage!

Maar reizigers vinden jullie het normaal dat:

- de stiptheid is gedaald tot 85.7%;

- en dus één op de zeven treinen te laat komt;

- er dagelijks 61 treinen worden afgeschaft;

- of 22.154 treinen op jaarbasis;

- dat drie entiteiten, met legio aantal postjes, beleid willen voeren over alles en iedereen behalve zichzelf?

Het antwoord op deze vragen zou moeten bepalen aan wiens kant jullie staan. Denken jullie:"neen, dat is niet normaal", kies dan de kant van het personeel. Denken jullie:"ja, dat is normaal en het mag zelfs nog wat slechter", dan mogen jullie woensdag klagen maar de rest van het jaar niet meer.

Ik wens het personeel veel succes en hoop dat in de nabije toekomst de dienstverlening bij de NMBS terug over de mensen gaat. Bovendien wens ik Jos, die het treinvirus kreeg van vader op zoon, die op zijn eentje al langer bij en voor het spoor werkt dan enkele gemandateerden samen, veel sterkte toe. Want Jos, je hebt het beste voor met de reizigers, helaas komt jullie verhaal niet aan bod. Maar mocht je winnen, zal het de reiziger ten goede komen. En daar doen we het uiteindelijk voor zeker

Dit artikel verscheen eerder op de blog van Sven Naessens op DWM De staking van het spoorwegpersoneel start vanavond 2 oktober om 22u. Alle solidaire treinreizigers en syndicalisten zijn welkom bij de piketten aan de stations, zoals steeds.